

Линник Ю. М.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

(м. Київ, Україна)

**ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ ЯК ЧИННИК ЗРОСТАННЯ
ПРОФЕСІЙНО-ОСВІТНІХ МОЖЛИВОСТЕЙ
ГРОМАДЯН ІНШИХ КРАЇН**

«Скільки мов ти знаєш, стільки разів ти людина». Всі ми можемо пригадати цей відомий вислів Йоганна Вольфганга фон Гете, коли мова йде про вивчення іноземних мов. У глобалізованому суспільстві з розширенням освітніх технологій виникає потреба культурної адаптації через розуміння світогляду представника тієї чи іншої культури. Це стає можливо завдяки зануренню у відповідне мовне середовище. Мовна система визначає картину світу індивідуума як представника певної культури. Налагодження освітнього процесу повинно відбуватися паралельно з вимогами сучасного світу, воно має сприяти розвитку нового глобального суспільства. І такий розвиток можливий завдяки полікультурному сприйнятті нової культури в процесі вивчення іноземних мов, а також завдяки полікультурному підході з використання набутих комунікативних навичок іноземної мови для професійного та особистісного розвитку.

Мета – аналіз формування картини світу індивідуума крізь призму вивчення іноземних мов як важливого чинника професійного та особистісного розвитку в сучасному глобальному суспільстві.

Виклад основного матеріалу.

Сукупність системи знань як чинник розширення людської свідомості. «Пташка красна своїм пір'ям, а людина – своїм знанням». Так говорить українська народна мудрість. Будь-яке знання залежить від обставин. Розуміння цих обставин і формування системи знань відображається у мові кожної культури. Мовна система формує свідомість та картину світу індивідуума, що сформована колективними уявленнями

його народу, генетикою, типом темпераменту та приналежністю до певного з типів мовних особистостей.

Співвідношення між культурою та пізнавальними процесами особистості. Радянський психолог та філософ О. М. Леонт'єв вказував на те, що формування психологічних процесів та психічних особливостей людини відбуваються в результаті пізнання нею загальних історичних досягнень розвитку людства, що передаються у формі явищ матеріальної та духовної культури. [2, с. 244–245]

Тенденції розвитку сучасного суспільства визначаються емоційною сферою людини. Емоційний статус індивідуума як частини механізму існування людства становить нові умови людського буття для майбутнього. [2, с. 255]

За визначеннями американського лінгвіста Бенджаміна Лі Ворфа, система граматики будь-якої мови програмує мисленнєву діяльність індивідуума шляхом аналізу його вражень та їх синтезу, відповідно. Тобто мова – це не лише інструмент для відтворення думок. Мова є чинником, що визначає спрямованість наших думок. [1] Отож важливе місце для аналізу цієї проблеми займають міжкультурні дослідження в області психології. А саме: співвідношення явища культури з поведінкою індивідуума. [3, с. 57]

Вивчення мов як чинник розвитку емоційного інтелекту людини. «Два основні надбання людської природи – це ум та роздуми» (Плутарх). Людський ум, як сукупність комунікативних, пізнавальних та аналітичних навичок людини визначає рівень її свідомості, формує життєвий процес. Оскільки риба існує у воді, то водне середовище – це її світ, єдине джерело існування. Якщо ум здатен зібрати, досягнути та осмислити повноправність існування культурного середовища, яке створене і сформоване відповідно до потреб індивідуумів, що його формують, то він активує психологічні процеси людського організму до вироблення емоційного інтелекту. Розуміння мови допомагає зрозуміти відповідне культурне середовище, в

якому сформувалася картина світу його представника. Відповідно, й формується вміння людини розпізнавати, розуміти та сприймати емоції й бажання інших людей належним чином, уникаючи конфлікту інтересів.

Висновки. Отже, знання мови та розуміння її системи як культурного чинника сприяє безконфліктному існуванню в тому чи іншому мовному середовищі, безперешкодній пізнавальній діяльності індивідуума в різноманітних освітніх напрямках і не тільки. Людина стає здатною швидко адаптуватися до нових умов існування, концентруватися на важливих цілях, фільтруючи потік обставин, що може спричинити виплеск певних емоцій, які можуть заважати досягненню мети. Відкрита до нового, емоційно стійка та незаангажована світоглядними принципами особистість – завжди цікава іншим. Така особистість легко досягає успіхів у навчанні, кар'єрі, особистому житті тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ворф Б. Л. Наука и языкознание [Електронний ресурс] / Бенджамін Лі Ворф – Режим доступу до ресурсу: <http://www.philology.ru/linguistics1/worf-60a.htm>
2. Гримак Л. П. Резервы человеческой психики / Л. П. Гримак. – Москва: Издательство политической литературы, 1987. – 288 с.
3. Коул М. Культура и мышление / М. Коул, С. Скрибнер. – Москва: Прогресс, 1977. – 264 с.
4. Леви-Брюль Л. Первобытное мышление [Електронний ресурс] / Л. Леви-Брюль // Психология мышления. М: Вид-во МДУ. – 1980. – Режим доступу до ресурсу: http://psylib.org.ua/books/_levbr01.htm.
5. Тайлор Э. Б. Первобытная культура [Електронний ресурс] / Э. Б. Тайлор // Москва: Издательства политической культуры. – 1989. – Режим доступу до ресурсу: <http://religion.historic.ru/books/item/f00/s00/z0000015/index.shtml>